

# P O R X E

A més de tres messos ja de les darreres eleccions municipals i autonòmiques, i molt a prop d'aquells genèrics cent dies de gràcia que hom acostuma concedir a tot govern al començament del seu exercici, paga la pena fer alguna reflexió sobre el que pot comportar al nostre entorn local, i almenys en els àmbits de la festa i de la cultura que ens afecten més directament, el resultat del que, si més no, podem dir que ha estat una valuosa nova lliçó, aquesta vegada sobre el significat de la paraula "alternança", en el constant aprenentatge democràtic que sortosament continuem fent amb pau i tranquil·litat.

Però, a més d'això, el recent episodi electoral ha servit amb tota seguretat perquè alguns partits i alguns polítics s'hagen retrobat amb ells mateixos; perquè prou ciutadans s'hagen assabentat de repent, i no sempre amb satisfacció, sobre la utilitat del seu vot; i perquè molts haguem confirmat que tota persona té el seu preu, malgrat que, des de fora, eixe preu ens pugui semblar prou magre i prou mesquí. I tot és bo conèixer-ho i aprendre per al futur. I a més, cada nova situació ens obri noves perspectives.

Quan el grup polític fins ara governant va accedir al poder municipal, va haver de fer front a la realitat existent, mantenint allò que podia considerar positiu, suprimint el que li semblava coent o rutinari i, sobretot, aplicant les seues pròpies iniciatives festeres i culturals. En eixa línia es va crear la Junta Local de Festes, obrint les portes a una participació social, fins aleshores marginada o atenuada; i així també amb la col·laboració de distintes entitats es van encetar els festivals internacionals de música de pols i pua, de teatre d'animació al carrer o de danses folklòriques, es va dignificar el certamen literari i es va promoure la festa d'homenatge al món cultural on es lliuraven els corresponents premis, es va actualitzar i elevar el nivell dels espectacles i recitals musicals, i tantes altres coses.

Paradoxalment, va ser el propi grup governant qui, als darrers anys, ha anat



## AIRE NOU, AIGUA FRESCA

desbrabant el treball realitzat, traent fora de la festa certamen i festivals, posant entrebancs als col·lectius culturals que els havien mantingut, suprimint sense explicació esdeveniments com la festa literària, banalitzant l'activitat cultural i, en general, retornant a extrems de rutina i de grolleria dels que són els casos més evidents els "concerts" de rock radical, el descontrol absolut del funcionament de les colles o la degradació imparable de la cavalcada de festes. I tot això, sense cap nova iniciativa revitalitzadora, ni indicatiu de cap objectiu cohesionador. A la nostra festa li cal urgentment un raig d'aigua fresca que la traga de l'ensopiment i de la dispersió d'energies que està patint.

Durant tot aquest temps, els components de l'actual equip conservador al govern municipal, el grup popular i els dos grups

regionalistes, s'han caracteritzat per un rebuig sistemàtic, global i monocord de totes les programacions festeres, denunciant sempre com excessius els pressuposts econòmics i, malgrat afirmar seriosament ser posseïdors de notables iniciatives de millora per a la festa, per l'ocultació de qualsevol indicatiu sobre la seua naturalesa, tot al·legant com a justificació del secretisme la manca de la seua presència i representació política en un òrgan consultiu de participació social com és la Junta Local de Festes. Cal afegir que tampoc als òrgans decisoris municipals, com la corresponent Comissió Informativa o el mateix Plenari, on tenien la seua representació natural, mai fins ara se'ls ha conegut tampoc l'exposició de cap d'eixes innovadores propostes. Però, democràticament, els ha arribat ja el seu torn. Ara és el seu moment.

Per això, per damunt de qualsevol altra consideració subjectiva, és la curiositat el nostre sentiment predominant davant la nova situació. Si ens calen pocs dubtes sobre les perspectives culturals de la coalició governant, perquè han donat ja sobrades mostres de la seua actitud envers la llengua o el respecte als símbols històrics, per exemple, mantenim una gran curiositat sobre els seus plantejaments en relació amb la festa. Les pròximes programacions sens dubte mostraran si la servil repetició dels models existents revela que la seua crítica, moltes vegades prou cruel i destemprada, era sols un ridícul fum de canyes, o si realment existien eixes alternatives que puguen recuperar, per fi, un aire nou per a les celebracions festives. Ens agradarà conèixer, sobretot, com es menja això de la intervenció política en un òrgan assessor i quina és l'evolució real dels pressuposts destinats a la festa i a la cultura, en relació a la seua efectiva rendibilitat social.

La nova situació obri noves perspectives en tots els àmbits de la vida municipal, i porta l'expectació d'un aire nou al món festiu. Estem atents per vore amb quina força bufa i des de quin cantó.

## CADAFAL

**Butlletí Informatiu  
de Festes  
Vila-real, Setembre 1995**

**Disseny i coordinació:  
JACINTO HEREDIA ROBRES**

### **Amb col·laboracions de:**

ENRIC ARENÓS CORTÉS  
JOAN F. BERNAT ESPLUGUES  
ESTEBAN CARDA RIUS  
MARCELO DÍAZ GARCÍA  
VICENT R. FAUSTO MANZANO  
VICENT GIL VICENT  
JACINTO HEREDIA ROBRES  
JOSÉ V. MENEU MONTORO  
JOSÉ M. MOLINER CALLERGUES  
EMILI OBIOL MENERO  
EDUARDO PÉREZ ARRIBAS  
VICENT USÓ MEZQUITA

### **Il·lustracions de:**

JOSEP BROCH LINO  
ESTEBAN CARDA MONSONÍS  
AGUSTÍN GIL LLORENS  
MARIA JUAN POY  
FRANCISCO RUBERT VILANOVA  
ARXIU "CADAFAL"

### **Anuncis:**

SANTOS Publicidad.

### **Impressió:**

IMPRESA SICHET, S.L. — Vila-real

### **Dipòsit Legal:**

CS-207-95